

Kuličky

Jan Nedvěd

E, A, E, A, H, E

E A

E

Na tváři kuličky slz, láska si na křik nikdy nezvyká,

A H E

sedí a hádku mlčky polyká jak pád, jen tiše naříká.

Ví, že jak v přívalu déšť než vsaje zem, kořínky zaplaví, napraví pohled zprvu tázavý, pak dotek laskavý.

Jen vědět, že jste jen dva, a nikdo nikde a nikdy více, co možná nejčastěji si lásku říct, do očí zblízka říct.

Ono to všechno chce čas, zasadíš stromek, taky nerodí, telátko zkouší to, ale nechodi, dva k sobě hodí se i nechodi.

Na tváři kuličky slz, slova se jako mlha rozplynou,
smířit se s dani láске povinnou, vinou i nevinou.

Jen vědět, že jste jen dva, a nikdo nikde a nikdy víč, co možná nejčastěji si lásku říct, do očí zblízka říct.

Ono to všechno chce čas, zasadíš stromek, taky nerodí, telátko zkouší to, ale nechodi, dva k sobě hodí se i nechodi.